

Mål T-300/03

Moser Baer India Ltd mot Europeiska unionens råd

”Antisubventionsundersökningar — Inspelningsbara cd-skivor med ursprung i Indien — Beräkning av subventionens storlek — Fastställande av skada — Orsakssamband — Rätten till försvar”

Förstainstansrättens dom (fjärde avdelningen) av den 4 oktober 2006 II - 3918

Sammanfattning av domen

1. *Gemensam handelspolitik — Skydd mot subventionsåtgärder i tredjeland — Subvention till förvärv av fasta anläggningar*
(Rådets förordning nr 2026/97, artikel 7.3)
2. *Gemensam handelspolitik — Skydd mot subventionsåtgärder i tredjeland — Subvention till förvärv av fasta anläggningar*
(Rådets förordning nr 2026/97, artikel 7.3)

3. *Gemensam handelspolitik — Skydd mot subventionsåtgärder i tredjeland — Bedömning av subventionen och skadan*
(Rådets förordning nr 2026/97, artikel 11.1)
4. *Gemensam handelspolitik — Skydd mot subventionsåtgärder i tredjeland — Fastställande av avskrivningstiden*
(Rådets förordning nr 2026/97)
5. *Gemensam handelspolitik — Skydd mot subventionsåtgärder i tredjeland — Undersökningens genomförande*
(Rådets förordning nr 2026/97, artikel 30.1 och 30.2)
6. *Gemensam handelspolitik — Skydd mot subventionsåtgärder i tredjeland — Skada*
(Rådets förordning nr 2026/97)
7. *Gemensam handelspolitik — Skydd mot subventionsåtgärder i tredjeland — Skada*
(Rådets förordning nr 2026/97)
8. *Gemensam handelspolitik — Skydd mot subventionsåtgärder i tredjeland — Skada*
(Rådets förordning nr 2026/97)
9. *Gemensam handelspolitik — Skydd mot subventionsåtgärder i tredjeland — Skada*
(Rådets förordning nr 2026/97)
10. *Gemensam handelspolitik — Skydd mot subventionsåtgärder i tredjeland — Skada*
(Rådets förordning nr 2026/97, artikel 8.7)

1. När det gäller handelspolitiska skyddsåtgärder skall gemenskapsdomstolarnas prövning av institutionernas bedömningar endast avse en kontroll av att reglerna för handläggning har följts, att

de faktiska omständigheter som lagts till grund för det omtvistade valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk.

Det förhåller sig på samma sätt med bedömningen av avskrivningstiden enligt artikel 7.3 i förordning nr 2026/97 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen, enligt vilken den subvention som kan knytas till förvärv av fasta anläggningar skall fördelas "över en period som motsvarar en normal avskrivningstid för sådana tillgångar i den ifrågavarande industrin". Av lydelsen och systematiken i denna bestämmelse, enligt vilken det bland annat skall göras en bedömning av vad som är normal praxis i den ifrågavarande industrin, följer att fastställandet av den aktuella perioden omfattas av det stora utrymme för skönsmässig bedömning som gemenskapsinstitutionerna har när de analyserar komplicerade ekonomiska förhållanden.

är hänförlig till undersökningsperioden. Gemenskapsinstitutionerna har därför ett stort utrymme — som inte har inskränkts genom de riktlinjer kommissionen utfärdat inom området — för att skönsmässigt bedöma vilka omständigheter som kan anses vara relevanta.

I den mån avskrivningen är reglerad i det berörda tredjelandet kan den avskrivningsmetod som föreskrivs i nationell rätt vara relevant i detta sammanhang. Det förhållandet att gemenskapsinstitutionerna inte har använt sig av en sådan metod i samband med andra antisubventionsundersökningar innebär inte i sig ett åsidosättande av denna bestämmelse.

(se punkterna 28–29)

2. Artikel 7.3 i förordning nr 2026/97 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen innehåller inte några särskilda bestämmelser angående vilka omständigheter som skall beaktas vid fastställandet av vad som utgör en normal avskrivningstid i den ifrågavarande industrin för att beräkna den del av den förmån som exportören har fått vid förvärvet av fasta anläggningar som

När institutionerna genom tillämpliga bestämmelser tilldelas ett visst handlingsutrymme, strider det inte mot denna princip att de använder sig av detta handlingsutrymme, utan att i förväg närmare förklara vilka kriterier de avser att tillämpa i varje konkret situation, inte ens om institutionerna antar nya principbeslut.

(se punkterna 40–46, 67, 88 och 104)

3. I artikel 11.1 i förordning nr 2026/97 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen föreskrivs bland annat att upplysningar avseende en period som infaller efter undersökningsperioden normalt inte skall beaktas vid undersökningen av subventionen och skadan. De uppgifter som är relevanta för gemenskapsinstitutionernas undersökning är således normalt de som är hänförliga till en period som avslutas med undersökningsperioden. Denna bestämmelse innebär emellertid inte att det inte är möjligt att, inom ramen för en granskning av dessa uppgifter, beakta prognoser avseende framtida händelser, under förutsättning att dessa är relevanta och grundade på objektiva uppgifter som framkommit under undersökningen.
5. Enligt artikel 30.1 och 30.2 i förordning nr 2026/97 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen kan de berörda exportörerna begära att få slutlig information om de väsentliga omständigheter och överväganden som ligger till grund för en planerad rekommendation om införande av slutgiltiga åtgärder. Denna skyldighet att lämna slutlig information syftar till att säkerställa att de berörda företagens rätt till försvar iakttas.

Dessutom skall de företag som är berörda av den undersökning som föregår antagandet av slutgiltiga åtgärder ges tillfälle att under det administrativa förfarandet på ett meningsfullt sätt framföra sina synpunkter på huruvida de påstådda omständigheterna och förhållandena är riktiga och relevanta.

(se punkt 92)

4. En undersökning angående handelspolitiska skyddsåtgärder är en fortlöpande process, under vilken många slutsatser fortlöpande ändras. Det kan följaktligen inte uteslutas att gemenskapsinstitutionernas slutgiltiga slutsatser, såsom de som rör avskrivningstiden, avviker från dem som dragits vid en viss tidpunkt i undersökningen.

Den omständigheten att den slutliga informationen är ofullständig kan endast medföra att en förordning om införande av slutgiltiga tullar ogiltigförklaras, om de berörda parterna inte har kunnat tillvarata sina intressen på grund av denna försummelse.

(se punkt 114)

(se punkterna 125–127)

6. Gemenskapsinstitutionerna förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när det skall fastställas vilken tidsperiod som skall beaktas för att fastställa skadan, i samband med ett ärende som avser subventionsåtgärder i tredjeland.
8. I samband med ett ärende som avser subventionsåtgärder i tredjeland kan gemenskapsinstitutionerna, när de skall granska ekonomiska faktorer, lagenligt ta hänsyn till den utveckling som skett inom gemenskapsindustrin under hela den beaktade perioden, inklusive under de år då importen ännu inte nått någon betydande nivå.

Gemenskapsinstitutionerna kan undersöka skadan över en längre tidsperiod än den som omfattas av undersökningen. Denna möjlighet motiveras av att undersökningen av ekonomiska faktorer bör göras under en tillräckligt lång tidsperiod.

(se punkt 176)

(se punkterna 161–162)

7. I ärenden som avser subventionsåtgärder i tredjeland skall frågan huruvida det uppkommit en skada fastställas med utgångspunkt i en helhetsbedömning, och det är inte nödvändigt att göra en individuell bedömning av den import som kan tillräknas vart och ett av de ansvariga bolagen. Gemenskapsinstitutionerna gör inte en uppenbart oriktig bedömning när de stöder sig på uppgifter som de rimligen kan ha tillgång till.
9. I samband med ett ärende som avser subventionsåtgärder i tredjeland skall skadeundersökningen avse en rad faktorer som inte var för sig kan vara avgörande. Det förhållandet att en faktor har utvecklats positivt utgör inte hinder för att det konstateras att det föreligger en väsentlig skada, eftersom ett sådant konstaterande baseras på de olika faktorer som skall beaktas enligt förordning nr 2026/97.

En sökande som ifrågasätter den helhetsbedömning som gjorts av skadan kan inte nöja sig med att föreslå en annan bedömning av de olika ekonomiska faktorerna, utan måste ange varför

(se punkt 168)

gemenskapsinstitutionerna, på grundval av dessa faktorer, borde ha dragit en annan slutsats vad gäller förekomsten av en skada.

skyldiga att, vid bedömningen av den skada som vållats av den subventionerade importen, undersöka om effekterna av dessa andra faktorer medför att orsakssambandet mellan den subventionerade importen och den skada som vållats gemenskapsindustrin bryts.

(se punkterna 213 och 216)

10. Av artikel 8.7 i förordning nr 2026/97 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen följer en skyldighet att undersöka alla kända faktorer som samtidigt med den subventionerade importen skadar gemenskapsindustrin. Denna undersökning skall förhindra att den skada som vållas av dessa andra faktorer tillskrivs den ifrågavarande importen. Sådana faktorer är till exempel volymen och priset på den ickesubventionerade importen. Även ett konkurrensbegränsande beteende som gemenskapsproducenterna är inblandade i kan utgöra en sådan faktor.

Denna undersökning innefattar inte nödvändigtvis att de exakta effekterna av den aktuella faktorn fastställs. Det räcker att gemenskapsinstitutionerna konstaterar att den skada som, trots en sådan yttre faktor, har orsakats av den aktuella importen har varit väsentlig.

Den omständighet att dessa faktorer har kunnat bidra till den skada som vållats gemenskapsindustrin under en del av den beaktade perioden räcker inte för att utesluta möjligheten för att även den subventionerade importen kan ha vållat en väsentlig skada under samma period.

I det fall den berörda gemenskapsindustrin, under den beaktade perioden, har varit utsatt för andra faktorer, till exempel dumpad import från tredje länder, är gemenskapsinstitutionerna

En skada kan tillskrivas den aktuella importen även om effekten av den endast utgör en del av en större skada

som orsakats av andra faktorer. Det kan således inte genast uteslutas att en skada har vållats av flera faktorer samtidigt och att var och en av dessa för sig har orsakat en väsentlig skada.

Förekomsten av en betydande yttre faktor medför följaktligen inte automatiskt att orsakssambandet mellan den omtvistade importen och den skada som har vållats gemenskapsindustrin bryts.

(se punkterna 230–232, 236–238,
260 och 269)